Sino ang propetang si Muhammad, at ano ang patunay ng kanyang mensahe?

Si Muhammad, anak ni Abdullah, anak ni Abdul Muttalib, anak ni Hashim, mula sa tribo ng Quraysh na naninirahan sa Makkah, at siya ay mula sa angkan ni Ismael, anak ni Ibrahim.

Tulad ng nabanggit sa Lumang Tipan, nangako ang Diyos na pagpapalain si Ismael at mula sa kanyang lahi ay lalabas ang isang malaking bansa.

"Ngunit tungkol kay Ismael, narinig kita tungkol sa kanya; narito, siya ay aking pagpapalain at pararamihin ng lubhang marami. Labindalawang prinsipe ang kanyang magiging anak, at gagawin ko siyang isang malaking bansa." (Lumang Tipan, Genesis 17:20).

Ito ang isa sa pinakamalalaking ebidensya na si Ismael ay lehitimong anak ni Ibrahim. (Lumang Tipan, Genesis 16:11).

"At sinabi sa kanya ng anghel ng Panginoon, 'Narito, ikaw ay buntis at manganganak ng isang anak na lalaki, at tatawagin mo siyang Ismael, sapagkat narinig ng Panginoon ang iyong kapighatian.'" (Lumang Tipan, Genesis 16:3).

"Kinuha ni Sara, asawa ni Ibrahim, si Hagar na Ehipsiyang alipin pagkatapos ng sampung taong paninirahan ni Ibrahim sa lupain ng Canaan, at ibinigay siya kay Ibrahim na maging asawa." [138]

Ipinanganak si Propeta Muhammad sa Makkah. Namatay ang kanyang ama bago siya ipinanganak, at ang kanyang ina ay namatay nang siya'y bata pa lamang kaya siya ay inalagaan ng kanyang lolo. Nang mamatay ang kanyang lolo, inalagaan siya ng kanyang tiyuhin na si Abu Talib.

Siya ay kilala sa kanyang katapatan at pagiging mapagkakatiwalaan, Hindi siya sumasali sa mga gawain ng mga taga-Jahiliyyah tulad ng kasiyahan, sayawan, pag-awit, o pag-inom ng alak. Hindi niya sinang-ayunan ang mga ito. Pagkatapos, nagsimula siyang pumunta sa isang bundok malapit sa Makkah (Grotto ng Hira) upang magdasal. Doon ay bumaba sa kanya ang pahayag mula sa Diyos. Dumating ang

anghel at sinabi sa kanya, "Magbasa!" Sumagot si Propeta Muhammad, "Hindi ako marunong magbasa." Inulit ng anghel ang utos, at sinabi ulit ni Muhammad, "Hindi ako marunong magbasa." Sa ikatlong pagkakataon, sinabi ng anghel: "Basahin mo sa Ngalan ng iyong Panginoon na lumikha. Lumikha sa tao mula sa isang namuong dugo. Basahin mo, at ang iyong Panginoon ay Pinakamapagbigay, na nagturo sa pamamagitan ng panulat, na nagturo sa tao ng hindi niya alam." (Al-'Alaq: 1-5).

Ang patunay ng kanyang pagiging propeta:

Makikita ito sa kanyang buhay, na kilala siya bilang isang taong tapat at mapagkakatiwalaan. Sinabi ng Diyos:

"At ikaw, O Muhammad, ay hindi bumasa ng anumang aklat bago nito, ni sumulat sa iyong kanang kamay; sapagkat kung gayon, ang mga mapanlinlang ay magdududa." (Al-'Ankabut: 48).

Siya ang unang sumusunod sa kanyang itinuturo at pinatutunayan ang kanyang mga salita sa pamamagitan ng kanyang mga gawa. Hindi siya humihingi ng anumang materyal na gantimpala sa kanyang mga turo, at siya ay nabuhay bilang isang maralitang tao na may kabaitan, kahinahunan, at kababaang-loob. Sinabi ng Diyos:

"Sila ang mga pinatnubayan ng Allah, kaya't sundin mo ang kanilang patnubay. Sabihin: 'Hindi ako humihingi sa inyo ng anumang kabayaran para dito. Ito ay walang iba kundi isang paalala para sa lahat ng tao.'" (Al-An'am: 90).

Siya ay nagbigay ng mga patunay ng kanyang pagiging propeta sa pamamagitan ng mga tanda ng Quran na dumating sa kanilang wika at nagtaglay ng napakataas na antas ng eloquence at retorika na lumalampas sa anumang pananalita ng tao. Sinabi ng Diyos:

"Hindi ba nila pinagninilayan ang Quran? Kung ito ay mula sa iba bukod sa Allah, tiyak na makikita nila rito ang maraming pagkakaiba." (An-Nisa: 82).

"O sinasabi nila, 'Inimbento niya ito.' Sabihin: 'Magdala kayo ng sampung kabanata na tulad nito na inimbento, at tawagin ninyo ang sinumang kaya ninyo bukod sa Allah, kung kayo ay nagsasabi ng totoo.'"[143] (Hud: 13).

"Ngunit kung hindi sila tumugon sa iyo, alamin na sila ay sumusunod lamang sa kanilang mga hilig. At sino ang higit na naligaw kaysa sa isang sumusunod sa

kanyang hilig na walang patnubay mula sa Allah? Tunay na ang Allah ay hindi nagpapatnubay sa mga taong mapang-api." (Al-Qasas: 50).

Nang kumalat ang tsismis sa Madinah na ang araw ay nagdilim dahil sa pagkamatay ni Ibrahim, anak ng Propeta, siya ay nangaral at nagsabi ng isang pahayag na naging mensahe para sa lahat ng tumatangkilik sa mga pamahiin tungkol sa pagdilim ng araw hanggang sa araw na ito. Sinabi niya nang malinaw at tiyak mahigit labing-apat na siglo na ang nakalipas:

"Ang araw at buwan ay dalawang tanda mula sa mga tanda ng Allah. Hindi sila nagdidilim dahil sa kamatayan o kapanganakan ng sinuman. Kapag nakita ninyo ito, magdasal at mag-alala sa Allah." (Sahih Bukhari).

Kung siya ay isang huwad na propeta, tiyak na ginamit niya ang pagkakataong ito upang hikayatin ang mga tao sa kanyang pagiging propeta.

Mga patunay ng kanyang pagiging propeta mula sa Lumang Tipan:

"At ibibigay ang aklat sa isang hindi marunong magbasa, at sasabihin sa kanya, 'Basahin mo ito,' at siya ay sasagot, 'Hindi ako marunong magbasa.'" (Lumang Tipan, Isaias 29:12).

At bagaman ang mga Muslim ay hindi naniniwala na ang mga kasalukuyang libro ng Lumang Tipan at Bagong Tipan ay mula sa Diyos dahil sa kanilang pagkakaroon ng mga pagbabago, naniniwala sila na ang parehong mga libro ay may tamang pinagmulan, na siyang Torah at Ebanghelyo (na ipinahayag ng Diyos sa mga propetang sina Moises at Hesus). Kaya't maaaring may mga bahagi sa mga aklat ng Lumang Tipan at Bagong Tipan na mula sa Diyos. Naniniwala ang mga Muslim na kung totoo ang propesiyang ito, ito ay tumutukoy kay Propeta Muhammad, at ito ay mula sa mga labi ng tamang Torah.

Ang mensaheng ipinangaral ni Propeta Muhammad ay ang purong doktrina, na siyang (paniniwala sa isang Diyos at pag-iisa sa Kanya sa pagsamba), na siyang mensahe ng lahat ng mga propeta bago siya at ito ay ipinahayag para sa lahat ng tao. Ayon sa Quran:

"Sabihin: O mga tao, ako'y sugo ng Diyos sa inyong lahat, Siya na nagmamay-ari ng kalangitan at lupa. Walang ibang Diyos kundi Siya, nagbibigay buhay at nag-aalis

nito. Kaya't maniwala kayo sa Diyos at sa Kanyang sugo, ang Propeta na hindi marunong bumasa at sumulat na naniniwala sa Diyos at sa Kanyang mga salita. Sundan ninyo siya upang kayo'y mapatnubayan." (Al-A'raf: 158).

Walang ibang pinuri ni Hesus sa lupa gaya ng pagpaparangal ni Muhammad sa kanya. Sinabi ng Propeta:

"Ako ang pinakamalapit sa mga tao kay Hesus, anak ni Maria, sa mundo at sa kabilang buhay." Itinanong ng mga tao: "Paano iyon, O Sugo ng Diyos?" Sinabi niya: "Ang mga propeta ay magkakapatid sa ama, ang kanilang mga ina ay iba't iba, ngunit ang kanilang relihiyon ay iisa." (Sahih Muslim).

Binanggit ang pangalan ni Hesus sa Quran nang higit pa kaysa sa pangalan ni Propeta Muhammad (25 beses kumpara sa 4 na beses). Ang ina ni Hesus na si Maria ay pinarangalan higit sa lahat ng kababaihan sa mundo ayon sa Quran. Siya lamang ang tanging babae na binanggit sa pangalan sa Quran, at may isang buong sura na ipinangalan sa kanya. (25 beses nabanggit si Jesus at 4. na beses lang si Muhammad)

Si Maria, ang ina ni Hesus, ay itinuturing na higit sa lahat ng kababaihan sa mundo ayon sa Quran.

Siya rin ang tanging babae na binanggit sa pangalan sa Quran,

at mayroong isang buong sura na ipinangalan sa kanya [149]. www.fatensabri.com, aklat na "Ayn Ala Al-Haqiqa" ni Faten Sabri.

Ito ay isa sa pinakamalaking patunay ng katotohanan ni Propeta Muhammad (sumakanya nawa ang kapayapaan), sapagkat kung siya ay isang huwad na propeta, tiyak na binanggit niya ang pangalan ng kanyang mga asawa, ina, o mga anak na babae. Kung siya ay isang huwad na propeta, hindi niya pinarangalan si Hesus o ginawa ang paniniwala sa kanya bilang bahagi ng pananampalataya ng mga Muslim.

Kung gagawa ng simpleng paghahambing sa pagitan ni Propeta Muhammad at anumang pari sa kasalukuyan, madali nating makikita ang kanyang katapatan. Tinanggihan niya ang lahat ng pribilehiyong inalok sa kanya tulad ng yaman, kapangyarihan, o kahit anumang posisyong pangrelihiyon. Hindi siya nakikinig sa mga kumpisal o nagpapatawad ng mga kasalanan ng mga mananampalataya. Sa halip, iniutos niya sa kanyang mga tagasunod na dumiretso sa Lumikha.

Isa sa pinakamalaking patunay ng kanyang pagiging totoo ay ang paglaganap ng kanyang mensahe, ang pagtanggap ng mga tao dito, at ang pagpapala ng Diyos sa kanya. Hindi pinahintulutan ng Diyos na magtagumpay ang isang huwad na propeta sa kasaysayan ng sangkatauhan.

Sinabi ng Ingles na pilosopo na si Thomas Carlyle (1795-1881): "Isa sa pinakamalaking kahihiyan para sa anumang edukadong tao sa kasalukuyang panahon ay pakinggan ang sinasabi na ang Islam ay isang kasinungalingan, at si Muhammad ay isang manloloko. Dapat nating labanan ang ganitong mga nakakatawang at nakakahiya na mga pahayag. Ang mensaheng ipinahayag ng propetang iyon ay nananatiling maliwanag na ilaw, sa loob ng labing-dalawang siglo para sa halos dalawang daang milyong tao na katulad natin, na nilikha ng Diyos na lumikha sa atin. Nakita niyo ba, mga kapatid, na ang isang huwad na tao ay maaaring magtatag ng relihiyon at palaganapin ito? Nakakatawa talaga! Ang isang huwad na tao ay hindi kayang magtayo ng isang bahay na yari sa ladrilyo. Kung wala siyang kaalaman tungkol sa mga katangian ng apog, semento, at iba pang mga materyales, ang kanyang itinayo ay hindi isang bahay kundi isang tambak ng mga labi at halo-halong materyales, at hindi ito mananatili sa loob ng labing-dalawang siglo na tinitirhan ng dalawang daang milyong kaluluwa. Ito'y nararapat na gumuho, maglaho na parang hindi ito kailanman umiral." (Aklat "Mga Bayani").